

Investigating the Water Footprint Components of Wheat and Barley in East Azerbaijan Province

MEHRDAD MOJTAHEDI¹, KHALIL KALANTARI^{1*}, ALI ASADI¹, HOJAT VARMAZYARI¹, JAVAD HOSSEINZAD²

1. Department of Agricultural Management and Development, Faculty of Agricultural Economics and Development, University of Tehran, Karaj, Iran.

2. Department of Agricultural Economics, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran.

(Received: Oct. 2, 2021- Revised: March. 2, 2021- Accepted: March. 15, 2021)

ABSTRACT

East Azerbaijan province is one of the important provinces in crop production, with the production of 7.28% of the country's wheat and 4.76% of barley, which has an important role in providing these two products. But in recent years, because of multiple droughts, rainfall reduction and irregular distribution of that, the unpleasant condition of runoff water in the basin of Urmia lake, groundwater level drawdown and increasing their salinity, and etc., the agricultural production, especially the production of these two products, is facing with the challenge of water shortage, which has made the water consumption management to be of particular importance, especially in agricultural sector. Accordingly, in this study, using one of the water management tools, namely water footprint, the components of the water footprint of wheat and barley have been investigated in 21 counties between 2007-2017. Based on the results, the average water footprint for the irrigated wheat and barley in the second half of the study period were 2928 and 2888 m³/ton, and for the rainfed wheat and barley were 2998 and 2829 m³/ton, respectively. The average water productivity for both wheat and barley crops was 0.34 kg/m³, indicating that the cultivation of both crops has the same pressure on the province's water resources. In the most county of the province, the share of blue water footprint was more than green water footprint and in general, the share of blue, green, gray, and white water footprints for irrigated wheat was 33.5, 20.6, 12.6, and 33.3% and for the irrigated barley was 34, 20.7, 15.5 and 29.8%, respectively. Also, for both rainfed wheat and barley, the share of green and gray water footprints was 88.3 and 11.7%. Finally, Northeast of the province could be suitable for irrigated wheat and barley cultivation in terms of water footprint index and just on the basis of water consumption management. Bostan Abad county could be suitable for irrigated wheat and rainfed products and the center, west and south of the province could be suitable for wheat and barely products, in terms of saving water resources.

Keywords: Blue Water, Green Water, Gray Water, Virtual Water.

بررسی اجزاء ردپای آب گندم و جو در استان آذربایجان شرقی

مهرداد مجتهدی^۱، خلیل کلانتری^{۱*}، علی اسدی^۱، حجت ورمزیاری^۱، جواد حسین زاده^۲

۱. گروه مدیریت و توسعه کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.

۲. گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۷/۱۰ - تاریخ بازنگری: ۱۳۹۹/۱۲/۱۲ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۲۵)

چکیده

استان آذربایجان شرقی به‌عنوان یکی از استان‌های مهم در تولید محصولات زراعی، با تولید ۷/۲۸ درصد گندم و ۴/۷۶ درصد جو کشور، نقش مهمی در تأمین این محصولات دارد. اما در سال‌های اخیر به دلیل وجود خشک‌سالی‌های متعدد، کاهش بارندگی و توزیع نامنظم آن، وضعیت وخیم روان آب‌ها در حوضه دریاچه ارومیه، کاهش سطح آب‌های زیرزمینی و افزایش شوری آن‌ها در منطقه و غیره، همواره تولیدات کشاورزی به‌ویژه تولید این دو محصول با چالش کمبود آب مواجه شده که باعث شده است مدیریت مصرف آب به‌ویژه در بخش کشاورزی در استان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بشود. بر همین اساس در مطالعه‌ی حاضر با بهره‌گیری از یکی از ابزارهای مدیریت آب به نام ردپای آب، به بررسی اجزای ردپای آب گندم و جو در ۲۱ شهرستان طی سال‌های ۹۶-۱۳۸۶ پرداخته شده است. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده میانگین آب مجازی گندم و جو آبی در نیمه دوم دوره مورد مطالعه به ترتیب برابر با ۲۹۲۸ و ۲۸۸۸ مترمکعب بر تن و در گندم و جو دیم به ترتیب ۲۹۹۸ و ۲۸۲۹ مترمکعب بر تن بوده و به تبع آن متوسط بهره‌وری آب در هر دو محصول آبی برابر ۰/۳۴ کیلوگرم بر متر مکعب می‌باشد که نشان می‌دهد کشت هر دو محصول فشار یکسانی بر منابع آبی استان دارد. در اکثر شهرستان‌های استان نیز سهم ردپای آب آبی بیشتر از ردپای آب سبز بوده و به‌طور کلی در استان سهم ردپای آب آبی، سبز، خاکستری و سفید برای گندم آبی به ترتیب، ۳۳/۵، ۲۰/۶، ۱۲/۶ و ۳۳/۳ درصد و در جو آبی به ترتیب، ۳۴، ۲۰/۷، ۱۵/۵ و ۲۹/۸ درصد می‌باشد. علاوه بر این برای هر دو محصول گندم و جو دیم نیز سهم ردپای آب سبز و خاکستری به ترتیب ۸۸/۳ و ۱۱/۷ درصد بدست آمده است. همچنین بر اساس شاخص ردپای آب و صرفاً بر اساس دیدگاه مدیریت مصرف آب، شمال شرق استان به لحاظ کشت گندم و جو آبی و همچنین شهرستان بستان‌آباد فقط در کشت گندم آبی و در محصولات دیم، مرکز، غرب و جنوب استان به لحاظ حفظ منابع آبی می‌توانند به‌عنوان مراکز تولید این دو محصول مناسب باشند.

واژه‌های کلیدی: آب آبی، آب سبز، آب خاکستری، آب مجازی.

مقدمه

کاهش منابع آب بیش از ۴۰ درصد دارند. کشورهای خاورمیانه به‌ویژه ایران نیز با ریسک کاهش منابع آب شیرین بیش از ۵۰ درصد، از آسیب‌پذیرترین مناطق دنیا در مقابله با بحران آب هستند (IFPRI, 2010). علاوه بر این در حدود ۸۵ درصد از قلمرو ایران، خشک و دارای کمبود آب محسوس، باتجربه خشک‌سالی‌های مکرر و وابستگی بیش از حد به منابع آب‌های زیرزمینی می‌باشد (Karimi et al., 2018) و در چند سال گذشته نیز، آمارهای سازمان آب منطقه‌ای در بسیاری از استان‌ها گواه ناکافی بودن منابع آب زیرزمینی و بیانگر کاهش روزافزون و کمبود آب‌های سطحی می‌باشد (Salimifard and Mostafae, 2013)؛ اما در بین افزایش روزافزون تقاضای آب در بخش‌های مختلف، بخش کشاورزی یک مصرف‌کننده عمده منابع آبی در قالب نهاده اصلی تولید بوده و از طرفی توسعه این بخش در توسعه اقتصادی

آب یک منبع طبیعی مهم و یک منبع اقتصادی استراتژیک و همچنین یک ماده پایه‌ای ضروری برای بقا انسان و توسعه اجتماعی می‌باشد (Xia et al., 2011). اما افزایش رقابت بر سر آب، نیاز به غذا برای جمعیت در حال رشد و افزایش کم‌آبی در بسیاری از نقاط جهان، برخی از دلایل مهمی هستند تا نگاهی به شیوه‌های مدیریت مصرف آب داشته باشیم (Goftari, 2014). از نظر جغرافیایی کشورهای منطقه خاورمیانه و آسیای مرکزی با بیشترین کاهش در منابع آب فیزیکی جهت مصرف جوامع خود مواجه هستند. از طرفی پیش‌بینی‌ها در خصوص تغییرات منابع و تشدید بحران آب شیرین در دنیا بر اساس میزان ریسک توسعه ناپایدار اقتصادی تا سال ۲۰۵۰ نشان می‌دهد: اغلب کشورهای آسیای مرکزی، شمال و شاخ آفریقا و آمریکای شمالی ریسک

منطقه شمال غرب کشور، قسمت‌های غرب و شمال غرب آن دارای الگوی خشک‌سالی ملایم و جنوب شرق منطقه دارای الگوی خشک‌سالی بسیار شدید می‌باشد (salahi and faridpour, 2016) و همچنین بیشترین احتمال وقوع خشک‌سالی شدید در نیمه جنوبی و به‌صورت بخش‌های منفرد مجزایی در بخش شمالی وجود دارد (Razmi and Sotoude, 2017) که همین امر باعث شده است استان آذربایجان شرقی نیز از این خشک‌سالی‌ها در امان نباشد و در سال‌های اخیر در بخش کشاورزی و به‌ویژه تولید گندم و جو با مشکل کمبود آب روبه‌رو شود که الزام توجه به مصرف منابع آب را دوچندان کرده است. لذا بررسی راهکارهای استفاده بهینه آب از طریق بازنگری در تخصیص منابع آب و مدیریت آن در بخش کشاورزی در این استان امری لازم و ضروری است؛ اما از آنجایی که میزان آب مصرفی واقعی هر محصول تحت تأثیر اقلیم منطقه، میزان تولیدات، الگوی مصرفی، عملیات کشاورزی و راندمان کاربرد آب متغیر است، نیاز به شاخصی است که بتوان با آن نیاز واقعی هر محصول را مورد ارزیابی قرار داد (Aligholiny et al, 2019) که یکی از مفاهیم در این زمینه، آب مجازی^۱ است. با توجه به بحران شدید کمبود آب در سطح جهان به‌ویژه در سال‌های اخیر، مفهوم آب مجازی در بسیاری از کشورها برای برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری‌های کلان کشوری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار شده است (Vejdani, 2015). آب مجازی در دهه ۹۰ میلادی اولین بار توسط آنتونی آلن معرفی گردید (Allen, 1997) که در حقیقت مقدار آب موردنیاز برای تولید یک محصول از شروع تا پایان تولید است و غالباً جزو پنهان و نادیده گرفته‌شده تولید است (LillyWhite, 2010)؛ اما در کنار آب مجازی، مفهوم ردپای آب^۲ نیز در سال ۲۰۰۳ توسط هوکسترا معرفی گردید (Hoekstra, 2003). مفهوم ردپای آب به‌عنوان شاخصی چندبعدی از مصرف آب است که علاوه بر نوع، شامل زمان و مکان منبع مورد استفاده نیز می‌شود (Kuiper et al., 2010)؛ این شاخص شامل مجموع آب مصرف‌شده در طی فرآیندهای زنجیره تولید یک محصول بوده و به سه جز آب آبی^۳، آب سبز^۴ و آب خاکستری^۵ تقسیم می‌شود. ردپای آب آبی به حجم آبی گفته می‌شود که به‌صورت سطحی و یا زیرزمینی بوده و در تولید یک محصول مصرف می‌شود. (Ehsani et al., 2008). ردپای آب سبز همان آب باران مصرف‌شده در فرآیند تولید یک محصول است (Mekonnen and Hoekstra, 2010)؛ ردپای آب خاکستری نیز در یک محصول درواقع حجم آب شیرینی است که انبوهی از

کشورهای در حال توسعه مانند ایران، از نظر تأمین امنیت غذایی مردم (Uniamikogbo, 2007)، تأمین مواد اولیه صنایع، اشتغال افراد و ایجاد درآمد اهمیت زیادی دارد (Chowdhury, 2010). در حال حاضر در ایران سرانه منابع آب تجدید پذیر برابر ۱/۳ هزار مترمکعب است، در حالی که در وضعیت پایدار باید برابر ۳/۲ هزار مترمکعب باشد؛ لذا فاصله ۱/۹ هزار مترمکعبی تا وضعیت پایدار وجود دارد و در چنین شرایطی که سهم آب در تولید محصولات کشاورزی حدود ۰/۹۵ است (Marzban et al., 2019)، میزان آب مصرفی واقعی در محصولات تولیدشده کشاورزی کشور می‌تواند بسیار پراهمیت باشد. در این بین دو محصول گندم و جو هم به لحاظ استراتژیک و امنیت غذایی و هم به لحاظ حجم تولیدی در کشور ما بسیار مهم می‌باشد به‌طوری که در سال ۲۰۱۸ با تولید ۱۳/۳ میلیون تن گندم و ۳/۱ میلیون تن جو به ترتیب جایگاه ۱۳ و ۱۶ در دنیا را کسب کرده است (Ministry of Jihad agriculture, 2019). به لحاظ سطح زیر کشت نیز در بین محصولات زراعی، گندم آبی با متوسط عملکرد ۴/۲ تن و گندم دیم با ۱/۴ تن، ۴۸/۷ درصد و جو آبی با متوسط عملکرد ۳/۴ تن و جو دیم با ۱/۲ تن، ۱۳/۱۱ درصد از مجموع سطح زیر کشت آبی و دیم محصولات زراعی را به خود اختصاص داده است؛ اما در ارتباط با تولید این دو محصول، آذربایجان شرقی نیز در بین استان‌های کشور به‌عنوان یکی از استان‌های مهم در تولید محصولات زراعی با دارا بودن ۷/۸۳ درصد از مجموع کل سطح مزارع گندم کشور در جایگاه سوم، در سطح مزارع فاریاب گندم با ۳/۹۱ درصد از کل اراضی، جایگاه هفتم و در سطح مزارع گندم دیم با ۹/۷۶ درصد از کل اراضی دیم در جایگاه دوم قرار دارد و در محصول جو با ۵ درصد از کل سطح مزارع جو در جایگاه هشتم، با ۳/۴ درصد از سطح کل مزارع فاریاب جو در جایگاه نهم و در جو دیم با دارا بودن ۶/۱ درصد از کل مزارع جو دیم کشور در جایگاه هفتم قرار دارد (Ministry of Jihad agriculture, 2020). همچنین این استان به لحاظ تولید با تولید ۷/۲۸ درصد گندم و ۴/۷۶ درصد جو کشور، نقش مهمی در تأمین این دو محصول حیاتی ایفا می‌کند. در داخل استان نیز محصول گندم ۴۳/۸۲ درصد و جو ۱۰/۱۳ درصد از سطح زیر کشت کل محصولات زراعی آبی و دیم را به خود اختصاص داده است؛ به عبارت دیگر دو محصول گندم و جو از محصولات حائز اهمیت در زراعت استان و خود استان نیز به لحاظ تولیدی در جایگاه قابل توجهی در کشور قرار دارد؛ اما در مقابله این موضوع یافته‌ها نشان می‌دهد که در

Mohlotsane *et al.* (2018) در مطالعه‌ای با عنوان ردپای آب گندم و محصولات مشتق شده از آن، در آفریقا نشان داد، ردپای آب کل گندم در وال هارتز برابر ۹۹۱/۱۲ مترمکعب بر تن بوده که از این مقدار ۷۸۸/۰۱ مترمکعب آب آبی و ۲۰۳/۱۲ مترمکعب آب سبز می‌باشد.

بدین ترتیب بر اساس مرور منابع صورت گرفته مشخص می‌شود با بررسی هرچه بیشتر ردپای آب در محصولات کشاورزی و همچنین، تغییرات آن در مناطق جغرافیایی کوچک‌تر می‌توان بهره‌برداری از منابع آب را دقیق‌تر مدیریت کرد و از آنجایی که استان آذربایجان شرقی نیز در مناطق و اقلیم‌های مختلف، نسبت‌های خشک‌سالی متفاوتی دارد که همواره تأثیرگذار در میزان عملکرد و ردپای آب محصولات است و همچنین به دلیل اهمیت ویژه دو محصول گندم و جو و مصرف آب آن‌ها در مقابل عدم انجام مطالعات دقیق در حوزه مصرف واقعی آب این دو محصول در سطح شهرستان‌ها، الزام بررسی دقیق ردپای آب این محصولات در استان بیشتر می‌شود؛ لذا در این مطالعه در مرتبه نخست شاخص ردپای آب آبی، سبز، خاکستری و سفید محصول گندم و جو در تمامی شهرستان‌ها طی سال‌های ۹۶-۱۳۸۶ محاسبه شده و پس از آن مناطق اولویت‌دار کشت هر محصول صرفاً بر اساس شاخص ردپای آب پیشنهاد شده است.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

استان آذربایجان شرقی از استان‌های مهم و پرجمعیت ایران است که در گوشه شمال غرب کشور و در گستره جغرافیایی ۳۶ درجه و ۴۵ دقیقه تا ۳۹ درجه و ۲۶ دقیقه عرض شمالی واقع گردیده است. مساحت این استان ۴۵۴۹۱ کیلومترمربع است که حدود ۲/۸۱ درصد از مساحت کل کشور را شامل می‌شود (Statistical Center of Iran, 2011). در این استان خشک‌سالی‌ها به‌طور متناوب با ترسالی وجود دارد که دو یا سه سال خشک‌سالی و به همین میزان ترسالی وجود دارد، اما ترسالی‌هایی که به وقوع پیوسته‌اند نتوانسته‌اند خشک‌سالی‌ها را جبران کنند. خشک‌سالی در استان تقریباً همواره وجود داشته و تمام نقاط از این پدیده مضر در امان نبوده‌اند و خشک‌سالی گریبان گیر منطقه شده است (Asadi *et al.*, 2015).

آلودگی‌های تولیدشده در جریان تولید را رقیق می‌سازد تا حجم آلودگی به کیفیت استاندارد آب در آن محیط برسد (Mekonnen and Hoekstra, 2010)؛ اما نکته‌ای که در اینجا باید به آن توجه شود این است که همواره بخشی از منابع آب در فرآیند انتقال، توزیع و آبیاری مزارع تلف می‌شود که در این پژوهش این اتلاف، بر اساس پیشنهاد Ababaei and Ramezani Etedali (2016) ردپای آب سفید (تلفات آب آبیاری) در نظر گرفته شده است. درنهایت با توجه به مطالب عنوان شده و همچنین مبادلات پنهان آب در قالب کالاها و خدمات، مزیت نسبی تولید، بهره‌وری آب، هزینه فرصت آب، جابه‌جایی آب و مسائلی از این دست ایجاب می‌کند که میزان آب مجازی محصولات تولیدشده در بخش کشاورزی به‌ویژه محصولات استراتژیکی مانند گندم و جو مشخص گردد؛ تا به توسعه روش‌های مدیریتی کارآمد و جدید در بهره‌برداری از منابع آبی پرداخته شود. به همین منظور نیز مطالعات متعدد داخلی و خارجی در این زمینه صورت گرفته است.

Mekonnen and Hoekstra (2010) پژوهشی با عنوان بررسی جهانی ردپای آب آبی، سبز و خاکستری گندم انجام دادند. نتایج نشان داد متوسط ردپای آب کل گندم در جهان برابر ۱۸۳۰ مترمکعب بر تن بوده و از این مقدار ۱۲۷۹ مترمکعب آب سبز، ۳۴۳ مترمکعب آب آبی و ۲۰۸ مترمکعب آب خاکستری می‌باشد. Sun *et al.* (2012) در پژوهشی باهدف بررسی آب مجازی غلات و جریان آب مجازی در بین مناطق مختلف چین نتیجه گرفتند که میانگین محتوای آب مجازی گندم، ذرت و برنج به ترتیب ۱۰۷۱، ۸۳۰ و ۱۲۹۴ مترمکعب می‌باشد. Khoramivaf (2017) مطالعه‌ای تحت عنوان بررسی آب مجازی، بهره‌وری و ردپای اکولوژیک آب در مزارع گندم آبی و ذرت در منطقه کوزران انجام دادند. نتایج بررسی‌ها حاکی از این است که مقدار آب مجازی مزارع گندم در منطقه برای بازدهی آبیاری معادل ۱۰۰، ۴۰ و ۳۲ درصد به ترتیب برابر ۲۲۰۲، ۳۵۲۳ و ۳۶۹۹ مترمکعب بر تن می‌باشد. Yousefi (2018) به‌منظور ارزیابی شاخص ردپای آب محصولات زراعی و باغی استان تهران، نشان دادند که از منظر شاخص ردپای آب برای محصولات زراعی به‌خصوص گندم و جو، شهرستان‌های جنوبی و غربی استان نسبت به سایر شهرستان‌ها اولویت دارد. Aligholiny *et al.* (2019) در پژوهشی به مقایسه و ارزیابی ردپای آب آبی، سبز و خاکستری گندم در اقلیم‌های مختلف ایران پرداختند. نتایج نشان داد، بیشترین مقادیر ردپای آب آبی در قسمت‌های مرکزی و جنوبی، بیشترین مقدار ردپای آب سبز در قسمت‌های شمالی و غربی و بیشترین مقدار ردپای آب خاکستری در قسمت‌های جنوبی دیده می‌شود.

$$CWU_{blue} = 10 * \sum_{d=1}^{l_{gp}} ET_{blue} \quad (\text{رابطه ۳})$$

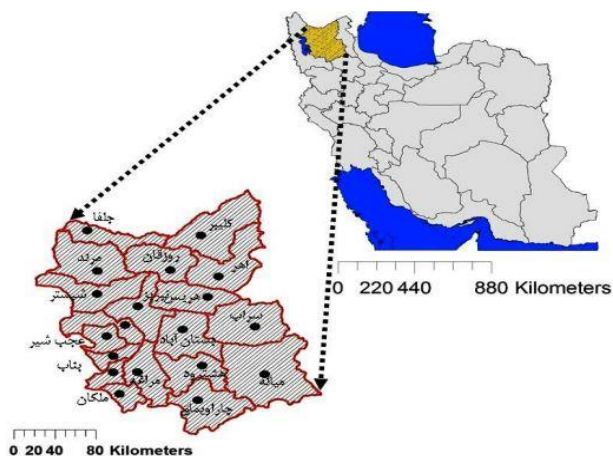
در رابطه ۲ CWU_{blue} حجم مصرف آب آبی (مترمکعب بر هکتار) و Y عملکرد گیاه زراعی و در رابطه ۳ ET_{blue} تبخیر-تعرق ناشی از آب آبیاری مورد استفاده گیاه (میلی-متر بر سال) می‌باشد (Hoekstra et al., 2011). همچنین تبخیر-تعرق واقعی نیز مطابق رابطه ۴ محاسبه می‌شود که در آن ET_c تبخیر-تعرق واقعی (mm)، k_c ضریب گیاهی و ET_0 تبخیر-تعرق مرجع (mm/day) می‌باشد (Allen et al., 1988).

$$ET_c = K_c \times ET_0 \quad (\text{رابطه ۴})$$

معمولاً، تبخیر و تعرق به‌طور غیرمستقیم با استفاده از مدلی برآورد می‌شود که داده‌های آب‌وهوا، خواص خاک و خصوصیات محصول به‌عنوان ورودی استفاده می‌کنند. راه‌های مختلف برای مدل‌سازی ET و رشد محصول وجود دارد. یکی از این مدل‌ها، مدل CROPWAT است که سازمان خواروبار و کشاورزی سازمان ملل متحد آن را توسعه داده است (FAO, 2010). این مدل بر مبنای روشی است که Allen et al. (1998) توضیح داده‌اند (Salajegheh and Madani Larjani, 2018) که در این مطالعه نیز از این مدل به روش CWR استفاده شده است. در نرم‌افزار CROPWAT 8.0 محاسبه تبخیر - تعرق با استفاده از معادله فائو - پنمن - مونتیت (رابطه ۵) صورت می‌گیرد که اطلاعات هواشناسی آن از جمله میانگین سرعت باد، ساعات آفتابی روزانه، درصد حداقل رطوبت نسبی، میانگین حداقل درجه حرارت و میانگین حداکثر درجه حرارت در مطالعه حاضر از هفت ایستگاه هواشناسی تبریز، بستان‌آباد، جلفا، میانه، کلیبر، سراب، مراغه (برای هر سال) تهیه و برای سایر شهرستان‌ها نیز از آمار نزدیک‌ترین ایستگاه هواشناسی استفاده شده است. همچنین داده‌های مربوط به تولید و سطح زیر کشت محصول گندم و جو نیز از سازمان جهاد کشاورزی و سالنامه‌های آماری استان آذربایجان شرقی به تفکیک هر شهرستان (۲۱ شهرستان) برای سال‌های ۹۶-۱۳۸۶ دریافت گردیده است. لازم به ذکر است سال‌های مذکور به دلیل دسترسی به داده‌های مربوطه انتخاب شده است.

$$ET_0 = \frac{0.408(R_n - G) + \gamma \frac{900}{T + 273} U_2 (e_s - e_a)}{\Delta + \gamma(1 + 0.34 U_2)} \quad (\text{رابطه ۵})$$

در رابطه ۵، ET_0 تبخیر-تعرق مرجع (mm/day)، R_n تابش خالص در سطح پوشش گیاهی (MJ/m² day)، T متوسط دمای هوا در ارتفاع ۲ متری از سطح زمین (C)، U_2 متوسط سرعت باد در ارتفاع ۲ متری (m/s)، $e_s - e_a$ کمبود فشار بخار در ارتفاع ۲ متری (kpa)، Δ شیب منحنی فشار بخار (kpa/c⁰)، γ ضریب

شکل ۱- محدوده استان آذربایجان شرقی و شهرستان‌های موجود

ردپای آب

بر اساس چارچوب ارائه‌شده توسط Hoekstra et al. (2011) ردپای آب کل در فرآیند رشد محصولات زراعی و درختان از جمع سه جز آب آبی، سبز و خاکستری به دست می‌آید؛ اما در این مطالعه همان‌طور که پیش‌تر نیز اشاره شد؛ جزء چهارم یعنی ردپای آب سفید نیز به ردپای آب کل اضافه گردید. اما با توجه به پایین بودن راندمان کل آب آبیاری که بسته به نوع شبکه آبیاری در استان، همواره راندمانی بین ۳۳/۳ و ۴۳/۵ است (Abbasi et al., 2017)، میزان ردپای آب سفید در محاسبات زیاد می‌باشد و همچنین از آنجایی که مقدار سهم ردپای آب سفید نسبت به ردپای آب خاکستری در تولید محصولات فاریاب بیشتر است، رقیق‌سازی کودها تا حد استاندارد (آب خاکستری) به‌وسیله ردپای آب سفید در نظر گرفته می‌شود و لازم نیست آب بیشتری برای این منظور به مجموع ردپای آب در تولید محصولات آبی اضافه شود. البته این بازنگری توسط Ababaei and Ramezani (2016) و Ramezani Etedali et al. (2017) نیز اعمال شده است. در نتیجه ردپای آب کل از طریق رابطه ۱ (Hoekstra et al., 2011; Ababaei and Ramezani Etedali, 2016) قابل محاسبه خواهد بود:

(رابطه ۱)

$$WF_{proc} = WF_{proc,blue} + WF_{proc,green} + WF_{proc,gray} + (WF_{proc.white} - WF_{proc,gray})$$

که در این رابطه $WF_{proc,blue}$ ردپای آب کل، $WF_{proc,green}$ ردپای آب آبی، $WF_{proc,gray}$ ردپای آب سبز، $WF_{proc,white}$ ردپای آب خاکستری، $WF_{proc,white}$ ردپای آب سفید می‌باشد. ردپای آب در این مطالعه برحسب مترمکعب بر تن بیان شده است که معادل لیتر بر کیلوگرم است. در رابطه ۱ هرکدام از اجزای ردپای آب به طرق زیر قابل محاسبه خواهد بود:

$$WF_{proc,blue} = \frac{CWU_{blue}}{y} \quad (\text{رابطه ۲})$$

سال‌های مذکور انجام گرفته است. نکته قابل توجه در نتایج به دست آمده، وجود اختلاف در اجزای ردپای آب برای هر شهرستان در سال‌های مختلف می‌باشد؛ که علت این امر تفاوت عملکرد محصولات در طی سال‌های مختلف است؛ به فرض مثال بر اساس گزارش سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان شرقی میزان عملکرد گندم در شهرستان آذرشهر در سال ۱۳۸۶ برابر ۳/۶۱۹ تن و در سال ۱۳۸۷ برابر ۰/۸۷۵ تن بوده است که بر همین اساس ارقام محاسباتی مربوط به اجزای ردپای آب گندم و جو همواره در طول سال‌های مختلف با تفاوت‌هایی حتی گاه‌آزاد همراه بوده است. لذا در این مطالعه سعی بر این بوده است تا اجزای آب هر دو محصول به صورت تفکیکی در سال‌های مختلف ارائه شود تا جریان تغییرات این اجزا در طول دوره مورد مطالعه ملموس‌تر باشد. همان‌طور که پیش‌تر نیز عنوان شد به دلیل حجم بالای ردپای آب سفید، میزان ردپای آب خاکستری به صورت ترکیب شده با آب سفید در نظر گرفته شده است. به همین علت در جدول (۶) مجموع ردپای آب محصولات از حاصل جمع ردپای آب آبی، سبز، خاکستری و سفید (با کسر آب خاکستری) گزارش شده است. لازم به توضیح است که در جدول (۵) ردپای آب سفید به صورت بدون کسر آب خاکستری و با میزان محاسبه اولیه گزارش شده است تا نسبت بالای آن به ردپای آب خاکستری مشخص باشد. همان‌طوری که قابل مشاهده است در اکثر شهرستان‌ها ردپای آب سفید در حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد ردپای آب کل را تشکیل می‌دهد.

بر اساس یافته‌ها مطابق جدول (۶) و شکل (۲) مجموع میانگین ردپای آب استان در طی سال‌های ۹۶-۱۳۹۰ در محصول گندم آبی ۲۹۲۸ مترمکعب بر تن و بهره‌وری آب ۰/۳۴۱ کیلوگرم بر مترمکعب و در گندم دیم میانگین ردپای آب کل ۲۹۹۸ مترمکعب بر تن می‌باشد. این اعداد در مقایسه با نتایج Ababaei and Ramezani Etedali (2016) که مجموع متوسط ردپای آب گندم آبی و دیم را در استان آذربایجان شرقی و در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ به ترتیب ۳۰۲۲ (بعد از کسر آب خاکستری) و ۳۱۱۳ مترمکعب بر تن گزارش کرده‌اند، نشان می‌دهد متوسط ردپای آب کل در محصول گندم آبی و دیم در این استان در سال‌های اخیر کاهش پیدا کرده است که دلیل عمده آن می‌تواند افزایش عملکرد به سبب افزایش استفاده از کود و تغییر وارپته‌ها باشد. همچنین در محصول جو آبی مجموع متوسط ردپای آب ۲۸۸۸ مترمکعب بر تن و بهره‌وری آن ۰/۳۴۶ کیلوگرم بر مترمکعب و در محصول جو دیم ۲۸۲۹ مترمکعب بر تن می‌باشد که آن‌هم در مقایسه با گزارش Ramezani Etedali and Ababaei (2016) که متوسط ردپای آب کل جو آبی و دیم را برای استان

سایکومتری (kpa/C0) و G شار گرما به داخل خاک (MJ/m2 day) می‌باشد؛ اما همان‌طور که گفته شد آب سبز نیز شامل حجمی از آب باران مؤثر می‌باشد که به صورت رطوبت در خاک ذخیره می‌شود و از طریق روابط ۶ و ۷ قابل محاسبه می‌باشد (Hoekstra et al., 2011)؛ که در این روابط CWUgreen حجم مصرف آب سبز (m3/ha) و ETgreen تبخیر-تعرق آب سبز می‌باشد.

$$WF_{proc,green} = \frac{CWU_{green}}{Y} \quad (\text{رابطه ۶})$$

$$CWU_{green} = 10 * \sum_{d=1}^{l_{gp}} ET_{green} \quad (\text{رابطه ۷})$$

همچنین آب خاکستری نیز از طریق رابطه ۸ به صورت زیر محاسبه شده است (Hoekstra et al., 2011):

$$WF_{proc,gray} = \frac{(\alpha \times NAR) / (C_{max} - C_{nat})}{Y} \quad (\text{رابطه ۸})$$

در این رابطه α درصد تلفات کودهای نیتروژن، NAR مقدار کود مورد استفاده در هر هکتار از زمین زراعی (Kg/ha)، C_{max} حداکثر غلظت قابل قبول نیتروژن (kg/m3) و C_{nat} غلظت طبیعی نیتروژن در منابع آب دریافت‌کننده (kg/m3) و Y عملکرد محصول (ton/ha) می‌باشد. در مطالعه حاضر، ردپای آب خاکستری تنها برای کودهای نیتروژن بکار گرفته شده است. آژانس حفاظت محیط‌زیست آمریکا با توجه به پژوهش (2006) Chapagain حداکثر غلظت مجاز نیتروژن در منابع آب سطحی و زیرزمینی را ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر توصیه کرده است (Piri and Sarani, 2020) و همچنین از آنجا که اطلاعات دقیقی از غلظت واقعی نیتروژن در منابع آب دریافت‌کننده در دست نیست، این مقدار برابر صفر در نظر گرفته شده است (Mekonnen and Hoekstra, 2010)؛ و در نهایت ردپای آب سفید نیز بر اساس فرمول پیشنهادی Ababaei and Ramezani Etedali (2016) به صورت رابطه ۹ می‌باشد؛ که در این رابطه GIrr نیاز آبی ناخالص گیاه (m3/ha)، IRrr نیاز آبی خالص گیاه (m3/ha) و Y عملکرد محصول زراعی فاریاب (ton/ha) می‌باشد.

$$WF_{proc,white} = \frac{10 * (GI_{rr} - IR_{rr})}{Yield_{rr}} \quad (\text{رابطه ۹})$$

نتایج و بحث

بر اساس یافته‌ها جهت محاسبه ردپای آب محصولات، در جدول (۱) نتایج مربوط به میزان CWU_{blue} ، CWU_{green} و GI_{rr} در واحد سطح گزارش شده است؛ همچنین نتایج حاصل از محاسبه ردپای آب آبی، سبز، خاکستری و سفید طی سال‌های ۹۶-۱۳۸۶ به ترتیب در جدول‌های (۲، ۳، ۴ و ۵) آورده شده است. بر اساس تقسیمات استانی نیز اطلاعات مربوط به شهرستان‌های خدآفرین و هوراند از سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۴ موجود می‌باشد که محاسبات ردپای آب در این دو شهرستان از

باشد که از این مقادیر ۷۳۹ میلیون مترمکعب در گندم و ۱۶۶/۵ میلیون مترمکعب در محصول جو از منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی استان می‌باشد و در هر دو محصول بیشتر از ۴۵ درصد این ارقام مربوط به تلفات آبیاری و آلودگی آب می‌باشد که این امر به سبب سیستم انتقال آب و آبیاری سنتی و استفاده زیاد از کود شیمیایی می‌باشد؛ لازم به توضیح است که هرچند میزان ردپای آب خاکستری در جو آبی نسبت به گندم آبی بیشتر است، اما به دلیل حجم بالای تولید گندم میزان متوسط کل آلودگی آب در اثر تولید گندم بیشتر از جو می‌باشد به طوری که سالانه به طور متوسط ۱۱۶/۵ و ۳۲ میلیون مترمکعب آب به ترتیب در اثر تولید گندم و جو آبی در استان آلوده می‌شود. نسبت آب سبز به آب آبی نیز در هر دو محصول تقریباً ۰/۶ می‌باشد که نشان می‌دهد در این استان تولیدات گندم و جو اتکای بیشتری به آب آبیاری داشته و میزان و توزیع بارندگی‌ها مطابقت کاملی با نیاز آبیاری این محصولات در استان ندارد. لذا انتظار می‌رود که برای افزایش بهره‌وری محصول و همچنین کاهش اثرات اقلیمی بر عملکرد محصولات، استفاده از کودهای شیمیایی در بین کشاورزان افزایش یافته باشد که همین امر دلیل اصلی بالا بودن ردپای آب خاکستری در شهرستان‌ها می‌باشد. همان‌طور که پیش‌تر نیز گفته شد متوسط بهره‌وری آب نیز در هر دو محصول تقریباً برابر ۰/۳۴ می‌باشد که بیشترین بهره‌وری در گندم و جو آبی به ترتیب مربوط به شهرستان بستان‌آباد و خدآفرین بوده و کمترین آن در هر دو محصول در شهرستان هشترود می‌باشد.

مطابق جدول (۳) بیشترین سهم ردپای آب سبز در محصولات گندم و جو آبی مربوط به شهرستان‌های ورزقان، کلیبر، خدآفرین و اهر با متوسط سهم ۳۱/۵ درصد بوده و همچنین کمترین این سهم در گندم آبی مربوط به شهرستان‌های اسکو، تبریز، مرند، آذرشهر با متوسط سهم ۱۶/۹ درصد و در جو آبی با متوسط سهم ردپای آب سبز ۱۵/۴ درصد مربوط به شهرستان‌های جلفا، مراغه و مرند می‌باشد. در محصولات دیم نیز در گندم و جو دیم، شهرستان‌های ورزقان و کلیبر به ترتیب با متوسط سهم ۹۰/۷ و ۹۱/۳ درصد آب سبز بیشترین و شهرستان جلفا و اسکو در گندم دیم، جلفا و مرند در جو دیم با متوسط آب سبز ۸۴/۱ درصد کمترین سهم را دارند. مطابق این یافته و بر اساس موقعیت جغرافیایی شهرستان‌های ذکر شده، میزان استفاده محصولات از آب سبز در شمال شرق استان نسبت به سایر مناطق استان به ویژه شمال غرب و غرب آن در وضعیت بهتری قرار دارد و محصولات آبی در این منطقه از استان اتکای کمتری به آب آبیاری دارند که یکی از علت‌های اصلی آن، میزان بارندگی زیاد در شمال شرق استان می‌باشد؛ به‌طور مثال بر اساس

آذربایجان شرقی در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ به ترتیب ۳۱۲۷ و ۱۴۳۱ مترمکعب برتن گزارش کرده‌اند، نشان می‌دهد در محصول جو آبی متوسط ردپای آب کل در استان کاهش ولی در جو دیم افزایش شدیدی وجود داشته است که علت اصلی آن کاهش عملکرد بوده که می‌تواند بر اثر تغییرات اقلیم رخ داده باشد چراکه بر اساس یافته‌های Beirami et al. (2015) عملکرد جو دیم در استان آذربایجان شرقی به شدت تحت تأثیر اقلیم و تغییرات آن می‌باشد. همان‌طور که مشاهده می‌شود مجموع ردپای آب در تولید گندم و جو آبی اختلاف قابل توجهی ندارد. بنابراین، کشت گندم و جو آبی فشار یکسانی بر منابع آبی استان خواهد داشت. همچنین سهم آب سبز، آبی، خاکستری و سفید در تولید گندم آبی به ترتیب، ۳۳/۵، ۲۰/۶، ۱۲/۶ و ۳۳/۳ درصد و در جو آبی ۳۴، ۲۰/۷، ۱۵/۵ و ۲۹/۸ درصد برآورد شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود از نظر سهم اجزای ردپای آب نیز در استان آذربایجان شرقی، اختلاف چندانی بین گندم و جو آبی وجود ندارد؛ به عبارت دیگر علاوه بر تشابه فیزیولوژیکی این دو محصول، کشاورزان از شیوه‌های مدیریتی یکسانی در مصرف کود و آبیاری استفاده می‌کنند که این نتیجه همسو با نتایج مطالعات مشابه در سطح کشوری می‌باشد. علاوه بر این درصدهای به دست آمده در مقایسه با سهم اجزای آب در سطح کشور که به ترتیب برای گندم آبی برابر ۲۳، ۲۵، ۱۷ و ۳۵ درصد (Ababaei and Ramezani, 2014) و برای جو آبی ۲۰، ۲۶، ۱۸ و ۳۶ درصد (Ramezani Etedali and Ababaei, 2016) می‌باشد نشان می‌دهد که در این استان سهم ردپای آبی در تولید گندم و جو بیشتر از متوسط کشور بوده و سایر اجزا از متوسط کشوری در سطح پایین‌تری قرار دارند. نکته قابل توجه در هر دو محصول سهم ردپای آب سفید در اراضی فاریاب می‌باشد، البته این سهم از متوسط کشوری در هر دو محصول کمتر است اما سهم قابل توجهی در ردپای آب گندم و جو استان دارد، هرچند این حجم آب در طول زمان می‌تواند به چرخه آبی استان بازگردد، اما با اعمال مدیریت مؤثر و کاهش این سهم، می‌توان از آن در سایر فرآیندهای تولیدی استفاده کرد. در بین شهرستان‌ها نیز، شبستر، عجب‌شیر، جلفا، مراغه، اسکو، تبریز، مرند، آذرشهر، بناب، هشترود و ملکان بیشترین سهم ردپای آب سفید را از مجموع ردپای آب محصولات در بین شهرستان‌ها را دارند که باعث می‌شود لزوم توجه به اهمیت کنترل تلفات آبیاری و مدیریت مؤثر آب آبیاری در این شهرستان‌ها پررنگ‌تر بشود.

همچنین بر اساس یافته‌ها متوسط کل حجم برداشت سالانه از منابع آب جهت تولید گندم و جو آبی در استان آذربایجان شرقی، به ترتیب ۹۳۰ و ۲۱۰ میلیون مترمکعب می

این جنبه نیز سایر دیدگاه‌های مدیریتی مانند هزینه فرصت آب و ... هم به فراخور شرایط هر شهرستان می‌تواند تصمیمات را تحت تأثیر قرار بدهد.

بر اساس مقایسه نتایج به دست آمده در جداول ۲ و ۵ نیز مشاهده می‌شود در گندم آبی، شهرستان‌های هشترود، مراغه و هریس و در جو آبی شهرستان‌های هشترود، مراغه و سراب دارای بیشترین میزان ردپای آب آبی بوده و نکته قابل توجهی که وجود دارد این است که این شهرستان‌ها هم‌زمان دارای بیشترین میزان ردپای آب سفید نیز هستند. به عبارت دیگر در شهرستان‌هایی که میزان رد پای آب آبی در تولیدات آن‌ها بیشتر است، تلفات آبیاری بیشتری نیز دارند. این رخ داد با توجه به اینکه با افزایش حجم آب آبیاری، حجم نفوذ و تبخیر آب بالایی نیز اتفاق می‌افتد، می‌تواند منطقی باشد. لذا به لحاظ دیدگاه صرفه‌جویی در آب تغییرات سیستم آبیاری و انتقال آب به سیستم‌های پیشرفته در این دسته از شهرستان‌ها می‌تواند در اولویت باشد.

اما برای تعیین شهرستان‌ها به لحاظ نوع محصولات آبی صرفاً از دیدگاه شاخص ردپای آب و مدیریت منابع آب، سه شاخص مختلف در این مطالعه در نظر گرفته شده است و شهرستان‌های منتخب نهایتاً باید در هر سه شاخص معرفی بشوند که به‌عنوان روش ((انتخاب ردپای آب^۱)) معرفی می‌شود. این روش متشکل از شاخص‌های حداقل میانگین مجموع ردپای آب، حداقل میانگین ردپای آب آبی و حداکثر میانگین نسبت ردپای آب سبز به آبی می‌باشد و به انتخاب نویسندگان در این مطالعه با توجه به تعداد شهرستان‌های استان، تا رتبه ۵ مورد استناد این روش می‌باشد و شهرستان‌هایی که تا جایگاه پنجم در هر سه شاخص وجود داشته باشند به‌عنوان شهرستان‌های منتخب معرفی خواهند شد. در محصولات دیم نیز با توجه به اینکه ردپای آب آبی وجود ندارد، فقط شاخص حداقل میانگین مجموع ردپای آب در نظر گرفته شده است. بر همین اساس از دیدگاه حداقل میانگین مجموع ردپای آب در گندم آبی، شهرستان‌های بستان‌آباد، کلیبر، خدآفرین، عجب‌شیر و اهر، از دیدگاه حداقل میانگین ردپای آب آبی، شهرستان‌های کلیبر، خدآفرین، بستان‌آباد، اهر، هوراند و از دیدگاه حداکثر میانگین نسبت ردپای آب سبز به آب آبی، شهرستان‌های کلیبر، خدآفرین، ورزقان، اهر و بستان‌آباد به ترتیب در اولویت می‌باشند. در حالت کلی چهار شهرستان کلیبر، خدآفرین، اهر و بستان‌آباد در هر سه دیدگاه در اولویت‌های نخست قرار داشته و می‌توانند به‌عنوان شهرستان‌های برتر از دیدگاه ردپای آب برای گندم آبی معرفی شوند و در گندم

سالنامه آماری آذربایجان شرقی، بیشترین متوسط میزان بارندگی سالانه در بین ایستگاه‌های استان در شهر کلیبر با ۵۶۶ میلی‌متر و کمترین متوسط میزان بارندگی مربوط به عجب‌شیر با ۲۸۲/۲ میلی‌متر می‌باشد (Statistical yearbook of East Azerbaijan, 2014) و یا در سال جاری (۱۳۹۹) بیشترین میزان بارندگی با حدود ۶۳۴/۷ میلی‌متر از شهرستان اهر و کمترین میزان بارندگی با ۲۴۱/۲ میلی‌متر از شهرستان جلفا به ثبت رسیده است (Meteorology of East Azerbaijan, 2020) که با توجه به موقعیت مکانی شهرستان‌ها، این یافته با میزان بارندگی‌های منطقه توجیه پذیر می‌باشد.

ردپای آب سبز و خاکستری در تولید گندم و جو دیم نیز برای کل شهرستان‌های استان در جداول ۳ و ۴ نمایش داده شده است که سهم آب سبز و خاکستری برای ردپای هر دو محصول گندم و جو دیم به ترتیب، ۸۸/۳ و ۱۱/۷ درصد می‌باشد. بنابراین از دیدگاه منابع آبی، کشت گندم و جو دیم نسبت به هم در استان آذربایجان شرقی ارجحیتی ندارد. بیشترین و کمترین مجموع ردپای آب در اراضی گندم دیم به ترتیب با ۴۲۶۹ و ۱۹۴۷ مترمکعب بر تن در شهرستان‌های مرند و تبریز و در جو دیم با ۴۷۱۴ و ۱۸۷۲ مترمکعب بر تن در شهرستان‌های بستان‌آباد و هریس می‌باشد. همان طوری که مشخص است دامنه تغییرات مجموع ردپای آب در جو دیم نسبت به گندم دیم در استان بیشتر است که همواره همسو با تأثیرپذیری شدید جودیم از اقلیم و تغییرات آن در استان می‌باشد. شهرستان‌های جلفا و مرند نیز به ترتیب با ۱۵/۵ و ۱۵/۸ درصد بیشترین سهم آب خاکستری را نسبت به مجموع ردپای آب در هر دو محصول به خود اختصاص داده اند که با مصرف بهینه کودهای شیمیایی، امکان کاهش سهم آب خاکستری در این شهرستان‌ها به وجود خواهد آمد چراکه کود کمتری وارد آب‌های زیرزمینی شده و یا به‌وسیله آب‌های سطحی شسته خواهد شد. (Norse, 2005).

مطابق شکل (۲)، در برخی از شهرستان‌ها، از نظر ردپای آب در اراضی فاریاب و دیم اختلاف قابل توجهی نیز وجود دارد که می‌توان بر این اساس، نوع کشت آبی یا دیم را در سطح این استان‌ها از نظر مدیریت مصرف آب تعیین کرد. به‌عنوان مثال، نسبت ردپای آب در تولید گندم آبی به گندم دیم در شهرستان هشترود در حدود ۱۶۷ درصد است. بنابراین افزایش تولید دیم و کاهش سطح اراضی آبی در این شهرستان از نظر کاهش مصرف منابع آب قابل توصیه است؛ البته لازم به ذکر است این توصیه‌ها فقط می‌تواند از جنبه مدیریت مصرف آب مدنظر باشد و حتی در

^۱ -water footprint choice

به ترتیب حدوداً ۱۵ درصد و ۱۸ درصد (به‌غیر از هوارند که ۱۶/۲ درصد می‌باشد) می‌باشد؛ لذا شهرستان‌های معرفی شده برای هر دو محصول گندم و جو آبی، سهم آب خاکستری بیشتری نسبت به استان دارند و یکی از دلایل عملکرد بالا در آن‌ها می‌تواند استفاده زیاد از کود باشد. در محصولات دیم نیز شهرستان هشتگرد در جو دیم با میانگین سهم آب خاکستری ۱۳/۰۲ درصد و در گندم دیم همه شهرستان‌های معرفی شده با میانگین ۱۳ درصد، سهم آب خاکستری بیشتری نسبت به متوسط استان دارند که در اینجا هم همانند محصولات آبی، کود می‌تواند دلیل عملکرد بالای این شهرستان‌ها باشد. همچنین بر اساس یافته‌ها (شکل ۲) همان‌طور که پیش‌تر نیز عنوان شد، در اکثر شهرستان‌ها سهم آب آبی در محصولات آبی بیشتر از سهم آب سبز است و فقط در شهرستان‌های ورزقان، کلیبر، اهر، خدآفرین در هر دو محصول و هوراند فقط در جو این نسبت کمتر است که دلیل آن تناسب توزیع بارندگی در این مناطق با فصل کشت می‌باشد و در همه‌ی اراضی دیم نیز سهم آب سبز نسبت به سهم آب خاکستری بیشتر است که علت اصلی آن نیز علاوه بر بارندگی، استفاده محدود از کود در سطح اراضی دیم در مقایسه با اراضی آبی می‌باشد.

دیم نیز به لحاظ کمینه‌ی مجموع میانگین ردپای آب، شهرستان‌های تبریز، هریس، مراغه، اسکو، آذرشهر به ترتیب در رتبه‌های نخست تا پنجم قرار دارند. در محصول جو آبی نیز در دیدگاه حداقل میانگین مجموع ردپای آب، شهرستان‌های خدآفرین، کلیبر، بستان‌آباد، هوراند و اهر، در دیدگاه حداقل میانگین ردپای آب آبی، شهرستان‌های خدآفرین، کلیبر، هوراند، اهر و بستان‌آباد پنج شهرستان نخست و در نهایت در دیدگاه حداکثر میانگین نسبت ردپای آب سبز به آب آبی، شهرستان‌های اهر، کلیبر، هوراند، ورزقان و خدآفرین به ترتیب در رتبه‌های نخست قرار دارند. در حالت کلی برای محصول جو آبی با توجه به این‌که شهرستان‌های خدآفرین، کلیبر، هوراند، اهر در هر سه دیدگاه در اولویت قرار دارند، به‌عنوان شهرستان‌های برتر از دیدگاه شاخص ردپای آب معرفی می‌شوند. در جو دیم نیز به لحاظ حداقل میانگین مجموع ردپای آب، شهرستان‌های هریس، چارویماق، شبستر، هشتگرد و تبریز پنج شهرستان نخست استان می‌باشند. بر اساس یافته‌ها در کل استان میانگین سهم آب خاکستری در گندم آبی ۱۲/۶ درصد، در جو آبی ۱۵/۵ درصد و در گندم و جو دیم ۱۱/۷ درصد می‌باشد؛ در صورتی که میانگین سهم آب خاکستری شهرستان‌های معرفی شده در گندم و جو آبی،

جدول ۱- حجم مصرفی آب آبی، آب سبز و اختلاف نیاز آبی ناخالص و خالص محصولات گندم و جو (m3/ha)

سال	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۸	۱۳۸۹	۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶
محصول/شهرستان	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو	گندم جو
	$10*(ET_c - P_{eff,c})$										
بستان‌آباد	۲۸۴۶	۱۳۴۶	۳۹۱۹	۳۲۴۶	۴۱۰۶	۳۴۶۳	۲۷۰۶	۲۱۲۹	۲۶۸۶	۲۲۲۵	۱۷۴۴
تبریز	۲۷۷۰	۲۲۶۵	۴۹۶۵	۳۸۰۸	۴۲۲۳	۳۴۹۲	۳۴۷۵	۲۸۲۷	۳۶۸۱	۲۹۴۳	۲۳۲۵
جلفا	۳۱۵۰	۲۶۱۶	۳۲۶۷	۲۶۹۷	۳۸۰۳	۳۱۴۰	۲۲۰۷	۱۷۳۸	۲۴۸۲	۲۲۷۱	۳۳۷۹
میانه	۱۹۷۰	۱۶۰۳	۳۹۷۳	۳۰۵۴	۳۴۳۸	۳۳۱۹	۱۶۱۷	۱۷۹۴	۲۸۸۴	۲۲۹۶	۲۹۳۹
کلیبر	۱۹۰۳	۱۴۸۳	۳۱۰۸	۲۷۳۸	۲۹۷۰	۲۵۷۰	۲۰۰۱	۱۵۳۲	۲۵۰۹	۱۹۹۶	۲۶۶۱
سراب	۲۸۲۸	۲۳۹۶	۴۴۳۳	۳۲۱۶	۳۷۷۵	۳۱۸۵	۲۷۲۰	۲۸۰۰	۳۲۲۸	۲۲۹۰	۲۶۸۵
مراغه	۲۶۴۳	۱۷۲۳	۴۹۵۱	۳۸۸۳	۴۳۸۴	۳۶۸۰	۲۶۴۷	۳۲۸۱	۳۶۸۰	۳۳۵۳	۳۵۲۰
	$10 * P_{eff,c}$										
بستان‌آباد	۲۱۵۳	۱۷۳۲	۱۲۸۳	۱۱۵۰	۱۵۱۶	۷۰۹	۲۴۷۱	۲۱۵۷	۲۳۳۶	۲۳۱۶	۱۹۸۵
تبریز	۲۳۴۵	۱۷۱۴	۹۲۱	۸۴۵	۱۴۴۰	۱۰۵۳	۲۱۳۶	۱۹۴۰	۱۷۹۱	۱۷۷۶	۱۵۲۶
جلفا	۱۱۱۹	۷۶۹	۱۴۰۳	۱۱۱۷	۸۸۷	۷۰۶	۲۴۷۱	۲۳۹۹	۱۳۹۰	۱۰۳۴	۱۱۸۶
میانه	۲۳۶۰	۱۶۷۹	۱۰۶۹	۹۲۷	۱۳۴۱	۱۰۹۷	۳۰۸۱	۲۸۲۰	۱۶۲۶	۱۵۴۰	۱۶۵۵
کلیبر	۲۵۳۱	۲۱۰۶	۲۲۸۵	۲۰۴۱	۲۴۷۸	۱۸۲۰	۲۷۰۳	۲۴۵۸	۲۰۹۸	۲۴۳۳	۲۱۲۰
سراب	۱۸۱۹	۱۳۱۵	۹۲۶	۸۵۸	۱۴۸۳	۹۰۶	۲۲۱۵	۱۹۲۸	۱۷۰۴	۱۷۲۴	۱۳۹۶
مراغه	۲۶۹۹	۱۹۵۵	۹۵۳	۸۷۶	۱۳۴۹	۸۲۴	۲۷۷۸	۲۴۶۴	۲۰۱۵	۱۹۶۲	۱۲۶۸
	$10 * (GI_{IRR} - IR_{IRR})$										
بستان‌آباد	۳۹۹۰	۱۸۸۷	۵۴۴۵	۴۴۹۷	۵۶۵۴	۴۷۶۸	۳۶۹۳	۲۹۰۵	۳۶۳۲	۲۲۲۷	۲۵۷۶
تبریز	۳۸۸۴	۳۱۷۶	۶۸۹۹	۵۲۹۱	۵۸۱۵	۴۸۰۸	۴۷۴۲	۳۸۷۲	۴۹۷۸	۳۹۰۸	۴۶۷۳
جلفا	۴۴۱۷	۳۶۶۸	۴۵۲۹	۳۷۴۸	۵۲۳۷	۴۳۲۴	۳۰۱۲	۳۳۷۲	۴۷۰۹	۳۹۳۷	۴۴۵۳
میانه	۲۲۴۷	۲۲۴۷	۵۵۲۰	۴۴۳۴	۴۷۳۴	۴۵۷۰	۲۲۰۷	۲۴۴۸	۳۹۰۰	۳۰۶۸	۳۸۷۳
کلیبر	۲۶۶۸	۲۰۷۹	۴۳۱۸	۳۸۰۴	۳۵۳۹	۴۰۸۹	۲۷۳۱	۲۷۳۱	۳۳۹۳	۲۰۹۱	۲۷۲۴
سراب	۳۳۵۹	۳۳۵۹	۶۱۶۰	۴۴۹۶	۵۱۹۸	۴۳۸۶	۴۳۹۴	۳۸۲۱	۴۳۶۶	۳۰۹۷	۳۵۲۸
مراغه	۳۱۷۳	۲۴۱۶	۶۸۷۹	۵۳۹۵	۶۰۳۷	۵۰۶۷	۴۴۷۸	۳۶۱۲	۴۶۲۱	۳۰۳۱	۴۶۳۹

جدول ۴- ردپای آب خاکستری محصول گندم و جو (آبی و دیم) در سال های ۹۶-۱۳۸۶ (استان آذربایجان شرقی)

Table with columns for year (سال) from 1386 to 1396, crop type (گندم/جو), and region (شهرستان). Rows list 23 cities in the East Azerbaijan province, showing grey water footprint values for wheat and barley.

ردپای آب خاکستری گندم و جو دیم

Table with columns for year (سال) from 1386 to 1396, crop type (گندم/جو), and region (شهرستان). Rows list 23 cities, showing grey water footprint values specifically for wheat grown in dry conditions.

جدول ۵- ردپای آب سفید محصول گندم و جو (آبی) در سال های ۹۶-۱۳۸۶ (استان آذربایجان شرقی)

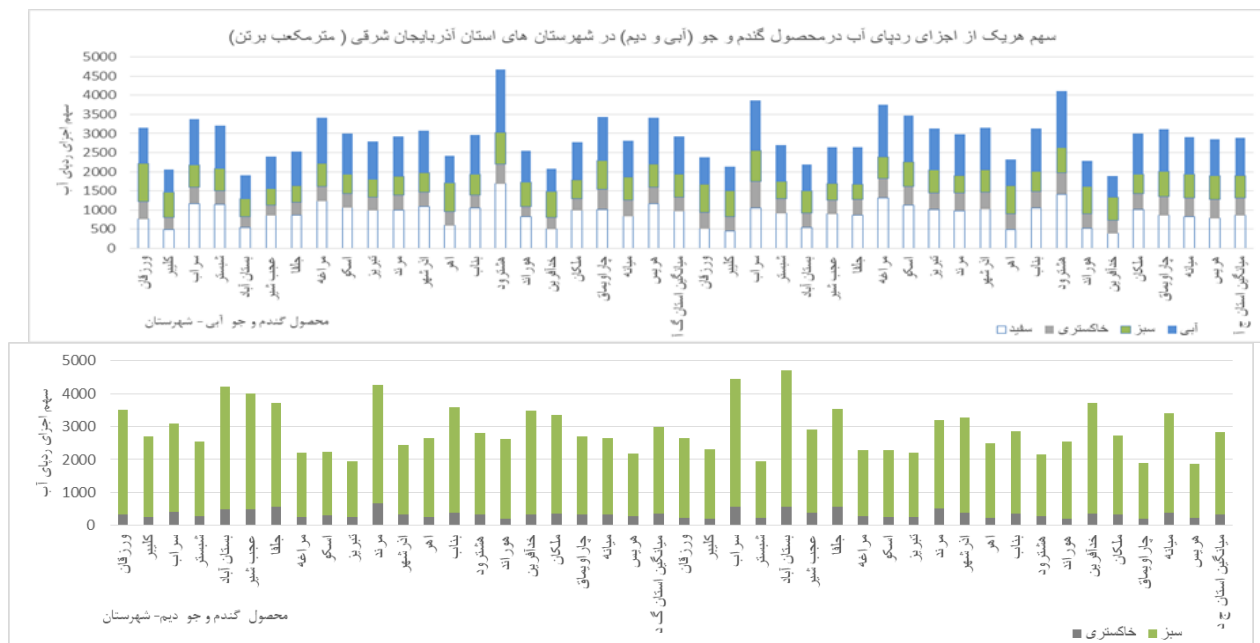
Table with columns for year (سال) from 1386 to 1396, crop type (گندم/جو), and region (شهرستان). Rows list 23 cities, showing blue water footprint values for wheat and barley.

*در جدول ۵ ردپای آب سفید بدون کسر آب خاکستری گزارش شده است.

جدول ۶- میانگین ردپای آب آبی، سبز، خاکستری، سفید و کل (m^3/ton) و بهره‌وری آب (kg/m^3) محصول گندم و جو (آبی و دیم) در سال ۹۶-۱۳۹۰

نوع محصول	گندم										جو											
	آبی					دیم					آبی					دیم						
نوع آب/ شهرستان	آبی	سبز	خاکستری	سفید	جمع	بهره‌وری	نسبت س به آ	سبز	خاکستری	سفید	جمع	بهره‌وری	نسبت س به آ	سبز	خاکستری	سفید	جمع	بهره‌وری	نسبت س به آ	سبز	خاکستری	جمع
ورزقان	۹۱۸	۹۹۶	۴۶۳	۷۶۴	۳۱۴۱	۰/۳۱	۱/۰۸	۷۰۲	۲۴۱	۵۱۸	۲۳۸۳	۰/۴۱	۱/۰۵	۳۱۹۰	۳۲۱	۳۵۱۱	۲۴۳۲	۲۲۸	۲۶۶۰	۲۲۸	۲۴۳۲	۲۶۶۰
کلبر	۶۰۱	۶۶۱	۳۱۰	۴۹۳	۲۰۶۵	۰/۴۸	۱/۰۹	۶۲۴	۶۷۲	۴۵۶	۲۱۲۹	۰/۴۶	۱/۰۷	۲۴۴۷	۲۴۹	۲۶۹۶	۲۱۰۰	۲۰۱	۲۳۰۱	۲۰۱	۲۱۰۰	۲۶۹۶
سراب	۱۱۹۸	۵۷۹	۴۲۸	۱۱۶۹	۳۳۷۴	۰/۲۹	۰/۴۸	۱۳۰۹	۸۱۷	۶۸۵	۳۸۷۰	۰/۲۵	۰/۶۲	۲۶۸۳	۴۱۳	۳۰۹۶	۳۸۷۶	۵۷۷	۴۴۵۳	۵۷۷	۳۸۷۶	۳۰۹۶
شستر	۱۱۲۶	۵۷۸	۳۵۶	۱۱۴۷	۳۳۰۷	۰/۵۱	۰/۳۶	۹۶۶	۴۵۳	۳۷۳	۳۷۰۷	۰/۳۶	۰/۴۶	۳۷۳۹	۲۹۱	۲۵۴۹	۱۷۲۰	۳۳۳	۱۹۵۳	۳۳۳	۱۷۲۰	۲۵۴۹
بستان‌آباد	۶۱۲	۴۷۶	۲۷۳	۵۴۳	۱۹۰۴	۰/۵۲	۰/۳۱	۶۹۴	۵۷۲	۳۸۴	۲۱۹۲	۰/۴۵	۰/۸۲	۳۷۳۹	۴۸۰	۴۲۲۰	۴۱۴۹	۵۶۵	۴۷۱۴	۵۶۵	۴۱۴۹	۴۲۲۰
عجب‌شیر	۸۴۲	۴۴۴	۲۶۹	۸۵۵	۲۴۰۰	۰/۴۱	۰/۴۱	۹۴۳	۴۲۹	۳۶۴	۲۶۳۸	۰/۳۷	۰/۴۶	۳۵۰۹	۴۹۱	۴۰۰۰	۲۵۳۱	۳۷۱	۲۹۰۲	۳۷۱	۲۵۳۱	۴۰۰۰
جلفا	۹۰۰	۴۳۵	۳۲۹	۸۶۳	۲۵۳۷	۰/۳۹	۰/۴۸	۹۵۹	۳۷۹	۴۰۹	۲۶۳۵	۰/۳۷	۰/۴۱	۳۱۳۵	۵۷۸	۲۹۶۴	۳۷۱۳	۵۶۰	۳۵۳۳	۵۶۰	۳۷۱۳	۲۹۶۴
مرغه	۱۲۰۳	۶۱۰	۳۷۸	۱۲۲۰	۳۳۲۱	۰/۲۹	۰/۵۰	۱۳۶۴	۵۶۹	۴۹۹	۳۲۰۰	۰/۲۶	۰/۴۱	۱۹۳۲	۲۶۴	۲۱۹۵	۲۰۰۸	۲۷۹	۲۲۸۷	۲۰۰۸	۲۱۹۵	۲۶۴
اسکو	۱۰۶۸	۵۰۹	۳۵۹	۱۰۶۶	۳۰۰۲	۰/۳۳	۰/۴۷	۱۲۰۹	۶۵۱	۴۸۷	۳۴۷۳	۰/۲۸	۰/۵۳	۱۹۱۷	۳۰۶	۲۲۷۷	۲۰۲۴	۲۴۹	۲۲۷۳	۲۰۲۴	۲۲۷۷	۲۰۲۴
تیریز	۹۹۲	۴۷۱	۳۲۱	۹۹۳	۲۷۷۷	۰/۳۵	۰/۴۷	۱۰۸۶	۵۹۵	۴۲۷	۳۱۲۳	۰/۳۱	۰/۵۴	۱۶۹۶	۳۵۰	۱۹۶۷	۱۹۶۶	۲۴۰	۲۲۰۶	۲۴۰	۱۹۶۶	۱۹۶۶
مرند	۱۰۴۲	۴۹۸	۳۸۹	۱۰۰۱	۲۹۳۰	۰/۳۴	۰/۴۷	۱۰۸۱	۴۵۸	۴۶۳	۲۹۸۲	۰/۳۳	۰/۴۲	۳۶۰۱	۶۶۸	۲۴۶۹	۲۶۸۴	۵۰۶	۳۱۹۰	۵۰۶	۲۶۸۴	۲۴۶۹
انزلی	۱۰۹۳	۵۱۸	۳۶۴	۱۰۹۳	۳۶۴۰	۰/۳۲	۰/۴۷	۱۰۹۸	۴۷۷	۴۲۷	۳۱۸۰	۰/۳۱	۰/۵۳	۲۴۱۳	۳۲۸	۲۶۱۵	۲۸۹۴	۳۷۲	۳۲۶۶	۳۷۲	۲۶۱۵	۲۸۹۴
اهر	۷۱۱	۷۵۲	۳۶۰	۵۸۹	۲۴۱۲	۰/۴۱	۱/۰۵	۶۷۷	۷۳۹	۴۱۳	۲۳۲۰	۰/۴۳	۱/۰۹	۳۲۹۹	۲۴۸	۲۶۴۶	۲۲۷۹	۲۱۹	۲۴۹۷	۲۱۹	۲۲۷۹	۲۶۴۶
بناب	۱۰۴۰	۵۶۰	۳۲۰	۱۰۵۷	۲۹۶۷	۰/۳۳	۰/۵۱	۱۱۲۲	۵۱۷	۴۶۱	۳۱۲۶	۰/۳۱	۰/۴۶	۳۳۲۱	۳۷۹	۳۶۰۰	۲۵۲۴	۳۴۸	۲۸۷۲	۳۴۸	۲۵۲۴	۳۶۰۰
هشتروند	۱۶۴۶	۸۳۳	۵۰۹	۱۶۸۶	۴۶۷۴	۰/۲۱	۰/۵۰	۱۶۷۵	۶۶۵	۵۵۴	۴۱۳۷	۰/۲۴	۰/۴۵	۲۴۷۸	۳۲۱	۲۷۹۹	۱۸۷۶	۲۸۱	۳۷۱۹	۱۸۷۶	۲۷۹۹	۱۸۷۶
هوراند	۸۲۴	۶۲۰	۳۶۰	۸۳۱	۲۵۵۵	۰/۳۹	۰/۴۶	۹۴۴	۷۱۳	۴۷۸	۳۲۸۰	۰/۳۴	۰/۵۳	۲۴۱۹	۳۲۹	۲۶۵۱	۲۳۴۱	۲۰۵	۳۵۴۵	۲۰۵	۲۳۴۱	۲۶۵۱
خداآفرین	۶۰۸	۶۶۵	۳۱۲	۴۹۹	۲۰۸۴	۰/۴۷	۱/۰۹	۵۴۷	۶۰۳	۳۴۴	۱۸۸۰	۰/۵۳	۱/۱۱	۳۱۶۴	۳۲۷	۳۴۹۲	۳۳۷۳	۳۴۶	۳۷۱۹	۳۴۶	۳۳۷۳	۳۴۹۲
ملکان	۹۷۲	۴۶۶	۳۰۸	۹۹۰	۲۷۶۶	۰/۳۶	۰/۵۱	۱۰۷۳	۵۰۴	۴۱۶	۳۰۰۸	۰/۳۳	۰/۴۶	۳۰۰۲	۳۵۹	۳۳۶۲	۲۳۸۱	۲۳۵	۲۷۱۶	۲۳۵	۲۳۸۱	۳۳۶۲
چاراویماق	۱۱۴۴	۷۵۵	۵۱۰	۱۰۲۱	۳۳۳۰	۰/۲۹	۰/۶۵	۱۱۰۱	۶۵۴	۴۹۹	۳۱۱۰	۰/۳۳	۰/۵۹	۲۳۶۶	۳۲۹	۲۶۵۱	۱۶۹۵	۲۰۹	۳۴۰۸	۲۰۹	۱۶۹۵	۲۶۵۱
میانه	۹۴۲	۶۰۹	۴۲۲	۸۳۴	۲۸۰۷	۰/۳۵	۰/۴۴	۹۸۰	۶۲۷	۴۷۸	۲۹۱۴	۰/۳۴	۰/۶۳	۳۲۲۲	۳۲۹	۲۶۵۱	۳۰۱۸	۳۹۰	۳۴۰۸	۳۰۱۸	۲۶۵۱	۳۰۱۸
هریس	۱۲۰۱	۶۰۲	۴۴۴	۱۱۶۸	۳۴۰۵	۰/۲۹	۰/۵۰	۹۵۹	۶۱۰	۴۹۷	۲۸۴۹	۰/۳۵	۰/۶۳	۱۸۸۲	۲۸۹	۲۱۷۰	۱۶۴۱	۲۳۱	۱۸۷۲	۲۳۱	۱۶۴۱	۲۱۷۰
میانگین استان	۹۸۵	۶۰۲	۳۶۷	۹۷۴	۲۹۲۸	۰/۳۴	۰/۶۱	۹۸۳	۵۹۹	۴۴۵	۲۸۸۸	۰/۳۴	۰/۴۶	۲۶۴۲	۳۵۳	۲۹۹۸	۲۴۹۹	۳۳۱	۲۸۲۹	۳۳۱	۲۴۹۹	۲۹۹۸

*به دلیل حجم بالای ردپای آب سفید، میزان آب خاکستری از آب سفید حذف شده است.

نتیجه‌گیری

یکی از ابزارهای مهم در حوزه مدیریت آب در طی سال‌های اخیر بحث شاخص ردپای آب می‌باشد که همواره می‌تواند میزان واقعی مصرف آب را در تولید هر محصول مشخص کند. در این مطالعه نیز سعی گردید بر اساس این شاخص وضعیت کلی تولید محصولات گندم و جو در هر دو نوع کشت آبی و دیم و در تمامی

شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی مورد بررسی قرار بگیرد. همچنین تلاش شد تا ردپای آب محصولات تا حد امکان در سطح خردتر و به صورت دوره ۱۱ ساله مورد محاسبه قرار بگیرد و اجزای ردپای آب نیز به صورت کامل که متشکل از ردپای آب آبی، سبز، خاکستری و سفید می‌باشد، محاسبه شود تا با دقت بیشتری از ردپای آب محصولات گندم و جو در مطالعات آینده بهره‌گیری

در گندم آبی و دیم و همچنین جو آبی و دیم نیز اختلاف چندانی باهم ندارند؛ لذا در صورت در نظر گرفتن مجموع ردپای آب و دیدگاه مصرف آب، کشت دیم و کشت آبی (فارغ از نوع آب) هر محصول به طور متوسط حجم یکسانی از منابع آبی استان را مصرف خواهد کرد. اما همان طور که پیش تر نیز عنوان شد به سبب محاسبات رد پای آب در سطح شهرستان این امکان وجود دارد تا در مورد مکان مناسب کشت محصولات در سطح شهرستانها و صرفاً بر اساس شاخص ردپای آب قضاوت انجام بشود. به همین منظور نیز بر اساس روش پیشنهادی (انتخاب ردپای آب) به تعیین شهرستانهای مناسب کشت گندم و جو (آبی و دیم) پرداخته شد. با توجه به موقعیت جغرافیایی شهرستانها، نتایج به دست آمده نشان می دهد شمال شرق استان به لحاظ کشت گندم و جو آبی و همچنین شهرستان بستان آباد فقط در کشت گندم آبی می تواند در تولید این دو محصول مناسب باشند. علاوه بر این بر اساس متوسط مجموع ردپای آب در محصولات دیم، مرکز، غرب و جنوب استان نیز بر اساس شهرستانهای پیش تر مشخص شده برای هر محصول می تواند مورد توجه باشد. در نهایت باید توجه کرد مشخص بودن اجزای ردپای آب در کشاورزی به ویژه در کشور ما که با محدودیت های منابع آب مواجه است، می تواند در تصمیم گیری های مدیریت کشاورزی، الگوی کشت، مدیریت و مصرف آب و ... نقش بسیار مهمی داشته باشد؛ اما ایرادی که همواره در بهره گیری از آب مجازی و ردپای آب وجود دارد، کلی نگر و عدم توجه به مقیاس های خرد است. بر اساس نتایج به دست آمده همان طور که مشخص است ردپای آب در سطح یک استان و بین شهرستان ها می تواند اختلاف زیادی در یک محصول داشته باشد؛ لذا توصیه می شود در مطالعات مدیریتی مصرف آب در صورت استفاده از ردپای آب همواره تا حد ممکن و دسترسی به اطلاعات مناطق، اجزای ردپای آب محصولات در سطح خرد محاسبه و مورد بهره گیری قرار بگیرد.

"هیچ گونه تعارض منافع توسط نویسندگان وجود ندارد"

REFERENCES

- Asadi, A., Eini, M., Jarahan, S, and Ali, T. (2015). Analysis of drought characteristics of East Azerbaijan province in the statistical period 1368-1391. *Third International Symposium on Environmental and Water Resources Engineering 2-3 June, Tehran, Iran*. (In Farsi)
- Allen R.G., Pereira L.S., Raes D., and Smith M. (1998). Crop evapotranspiration: guidelines for computing crop water requirements. *FAO Drainage and Irrigation Paper 56, Food and Agriculture Organization, Rome, Italy*.
- Aligholinya, T., Sheibany, H., Mohamadi, O. and Hesam, M. (2019). 'Comparison and evaluation of blue, green and gray water footprint of wheat in different climates of Iran', *Iran Water Resources Research*, 15(3), 234-245. (In Farsi)
- Ababaei, B. and Ramezani Etedali, H. (2016). Estimation of Water Footprint Compartments in National Wheat Production. *Journal of Water and Soil*, 29(6), 1458-1468. (In Farsi)

شود. بر اساس نتایج به دست آمده در بین مجموع و اجزای ردپای آب یک محصول در یک شهرستان و در طی سال های متوالی تفاوت هایی وجود دارد که دلیل اصلی آن افت شدید عملکرد در برخی از سال ها به واسطه تغییرات اقلیمی و خشک سالی می باشد. علاوه بر این نتایج نشان می دهد، میانگین مجموع رد پای آب در طی سال های ۹۶-۱۳۹۰ برای گندم و جو (آبی و دیم) به ترتیب ۲۹۲۸، ۲۸۸۸، ۲۹۹۸ و ۲۸۲۹ مترمکعب برتن در سال می باشد که نسبت به نیمه اول بازه مورد مطالعه به غیر از جو دیم، میانگین مجموع ردپای آب کاهش پیدا کرده است که دلیل عمده آن نیز افزایش عملکرد محصولات است. متوسط کل حجم برداشت سالانه از منابع آب نیز در تولید گندم و جو آبی مجموعاً ۱۱۴۰ میلیون مترمکعب می باشد که از این مقدار ۹۰۵/۵ میلیون متر مکعب از منابع آب ملموس بوده که در هر دو محصول بیش از ۴۵ درصد آن مربوط به تلفات آبیاری و آلودگی ناشی از استفاده از کودهای شیمیایی می باشد که این امر نیز به سبب سیستم آبیاری سنتی و همچنین تأکید بیش از حد کشاورزان در استفاده از کود شیمیایی جهت افزایش بهره وری، رخ می دهد. باید توجه کرد در اکثر شهرستان های استان، سهم ردپای آب آبی بیشتر از ردپای آب سبز است و تولیدات فاریاب هر دو محصول با اتکای بیشتری به آب آبیاری اتفاق می افتد و به تبع آن نتایج نشان می دهد در اکثر شهرستان هایی که میزان ردپای آب آبی محصولات زیاد است تلفات آب نیز به دلیل نفوذ و تبخیر زیاد، بالا می باشد، لذا توصیه می شود همواره در چنین شهرستان هایی، استفاده از سیستم های انتقال آب و آبیاری نوین در اولویت باشد. علاوه بر این نتایج نشان می دهد در گندم و جو آبی و همچنین در گندم و جو دیم سهم اجزای ردپای آب اختلاف چندانی باهم ندارند و به عبارت دیگر علاوه بر تشابه فیزیولوژیکی دو محصول، سبک مدیریتی یکسانی از طرف کشاورزان در کشت محصولات اعمال می شود؛ اما باید توجه کرد در کشت فاریاب، سهم ردپای آب آبی در استان ۳۸ درصد از متوسط کشوری بیشتر می باشد، لذا باید سبک های نوین مدیریت آب در کشت فاریاب این دو محصول همواره مدنظر باشد. بر اساس یافته ها، مجموع میانگین ردپای آب

- Ababaei, B. and Ramezani, Etedali H. (2016). Water Footprint Components of Cereal Production in Iran. *Agricultural Water Management*. DOI:10.1016/j.agwat.2016.07.016. (In Farsi)
- Abbasi, F. Sohrab, F. and Abbasi, N. (2017). Evaluation of Irrigation Efficiencies in Iran, *Irrigation and Drainage Structures Engineering Research*, 17(67), 113-128. (In Farsi)
- Beirami, N. Ghahremanzade, M. Hayati, B. (2015). Effects of climate changes on selected crop yields of weast Azarbaijan province. *International Conference on Modern Research in Agricultural Scince And Enviroment*, December 15. Malaya-Kualalumpur. (in Farsi)
- Chowdhury, A. (2010), Performance Evaluation of Agricultural Banks in Bangladesh, *International Journal of Business and Management*, 6(4), 75-89.
- Ehsani, M., Khaledi, H. and Barghi, e. (2008). Introduction to virtual water. National Committee for Irrigation and Drainage of Iran: Tehran.
- FAO, (2010). CROPWAT 8.0 model, Food and Agriculture Organization, Rome, Italy, from www.fao.org/nr/water/infores_databases_cropwat.html.
- Goftari, Z. (2014). Virtual water strategies and its role in water crisis and management of water scarcity. *National Conference on Solutions to the Water Crisis in Iran and the Middle East*, Shiraz, Iran. (In Farsi)
- Hoekstra, A. Y. (ed) (2003) 'Virtual water trade: Proceedings of the International Expert Meeting on Virtual Water Trade, Value of Water Research Report Series No 12, UNESCO-IHE, Delft, Netherlands, from www.waterfootprint.org/Reports/Report12.pdf.
- Hoekstra A.Y., Chapagain A.K., Aldaya M.M., and Mekonnen M.M. (2011). The water footprint assessment manual: setting the global standard, Water Footprint Network, Enschede, the Netherlands.
- International Food Policy Research Institute (2010). from <https://www.ifpri.org>.
- Karimi, V., Karami, E., and Keshavarz. M. (2018). Climate change and agriculture: Impacts and adaptive responses in Iran. *Journal of Integrative Agriculture*, 17(1), 1-15. (In Farsi)
- Kuiper, J., Zarate, E, and Aldaya, M. (2010). Water footprint assessment , policy and practical measures in a specific geographical setting, A study in collaboration with the UNEP Division of Technology, Industry and Economics, Water Footprint Network, Enschede, the Netherlands.
- Lillywhite, R. (2010). in Environmental Assessment and Management in the Food Industry,. Footprinting methods for assessment of the environmental impacts of food production and processing.
- Mekonnen, M.M., and Hoekstra, A.Y. (2010). A global and high-resolution assessment of the green, blue and grey water footprint of wheat. *Hydrology and Earth System Sciences*, 14, 1259-1276.
- Mohlotsane, P.M., Owusu-Sekyere, E., Jordaan, H., Barnard, J.H. and Van Rensburg, L.D. (2018). Water footprint accounting along the wheat-bread value chain: Implications for sustainable and productive water use benchmarks. *10*, 1167.
- Marzban, H., Sadraei Javaheri, A., Zibaei, M., Nazemosadat, S. and Karimi, L. (2019). Study of the Status of Resources and Water Consumption in Iran and Improving the Situation. *Journal of Water and Wastewater; Ab va Fazilab*, 30(4), 16-32. doi: 10.22093/wwj.2018.126649.2663. (In Farsi).
- Meteorology of East Azerbaijan. (2014). from <https://www.eamo.ir>
- Ministry of Jahad agriculture statistical yearbook of (2019), *statistic and information technology office*, from <https://www.maj.ir/>.
- Ministry of Jahad agriculture statistical yearbook of (2020), *statistic and information technology office*, from <https://www.maj.ir/>.
- Norse, D. 2005. Non-point pollution from crop production: Global, regional and national issues. *Pedosphere*, 15(4): 499–508.
- piri, H. and sarani, R. (2020). Investigation of Economic Productivity of Crop Products in Sistan and Baluchestan Province by Water Footprint Approach. *Iranian Journal of Soil and Water Research*, 51(5), 1093-1104. doi: 10.22059/ijswr.2020.289567.668325. (In Farsi)
- Ramezani Etedali, H., ShokoohiA., and MojtavabiS. A. (2017). Using the Concept of Virtual Water Footprint in Main Crops Production for Crossing the water crisis in Qazvin. *Journal of Water and Soil*, 31(2), 422-433. (In Farsi)
- Ramazani Eteddali, H., and Ababaei, B. (2016). Estimation of Water Footprint Components in Barley Production at National and Provincial Scales. *Journal of Water Research in Agriculture*, 30.3(3), 431-443. doi: 10.22092/jwra.2016.107161 (In Farsi)
- Razmi, R. and Sotoudeh, F. (2017). Analyzing dry and wet years in the northwest of iran. *Geographic Thought*, 8(16), 68-95.
- Salimifard, K. and Mostafae Dowlatabad, K. (2013). Applying Stochastic Goal Programming to Water Resource Management. *Journal of Water and Soil*, 27(2), 282-291. (In Farsi)
- Salahi, B. and faridpour, M. (2016). Spatial analysis of climatic drought in North West of Iran using spatial autocorrelation statistics. *Jsaeh*. 3 (3), 1-20. (In Farsi)
- Salajegheh, A. and Madani Larijani, K. (2018). Calculate and Evaluate Water Footprint. Iran: Tehran. (In Farsi)
- Sun, S.K., Wu, P.T., Wang, Y.B. and Zhao, X.N., (2012). Impacts of climate change on water footprint of spring wheat production: the case of an irrigation district in China. *Span. J. Agric. Res*. 10 (4), 1176.
- Statistical Center of Iran, (2011), from <https://www.amar.org.ir>
- Statistical yearbook of East Azerbaijan. (2014), *Management and Planning Organization*, from

[https:// https://www.ostan-as.ir](https://www.ostan-as.ir)

United Nation Developments of Economic and Social Affairs (UNDESA). (2012). *World Water Development Report 4*, World Water Assessment Programme (WWAP).

Uniamikogbo, S. O. (2007) Management Imperatives of Economic Reforms, Management in Nigeria, 43 (1), 20-27.

Vejdani, H. (2015). Geography of virtual water

trade, *Water Management Journal*, 4(3), 37-46.

Xia, J., Zhai, J.L. and Zhan, C.S. (2011). Some reflections on the research and development of water resources in China. *Adv. Earth Sci*, 26, 905-915.

Yousefi, H. (2018). Protecting Water Resources of Tehran Province in the view of Agricultural Water Footprint Index. *Journal of Water and Soil Conservation*, 24(6), 67-85. (In Farsi)